

[Finansministeren.]

Det drejer sig om Thisted amt, Hjørring amt, Ålborg amt, Tønder amt og Bornholms amt.

Efter forslaget omfatter ordningen nybyggeri samt ombygnings- og forbedringsarbejder, der fuldføres i tiden 1. oktober 1968-31. december 1970. Denne tidsmæssige begrænsning skyldes, at ordningen alene er tænkt som en midlertidig foranstaltning til imødegåelse af de øjeblikkelige vanskeligheder i de pågældende områder.

De bygninger, ordningen skal omfatte, er de samme, som kan gøres til genstand for skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven. Det drejer sig altså om langt den overvejende del af erhvervsbyggeriet. Når det foreslås at medtage alle disse bygninger, skyldes det ønsket om hurtigt at fremkalde et almindeligt opsving i aktiviteten og beskæftigelsen i de pågældende områder.

Den skattemæssige fordel, der indrømmes ved det nævnte erhvervsbyggeri, skal efter forslaget bestå i, at den skattepligtige kan foretage et såkaldt investeringsfradrag i den skattepligtige indkomst. Fradraget skal udgøre en vis procentdel af den anskaffelsessum, ombygnings- eller forbedringsudgift, hvorpå der kan afskrives efter afskrivningsloven. I bemærkningerne til lovforslagets § 2 er der redegjort nærmere for virkningerne af, at anskaffelsessummen skal opgøres efter afskrivningslovens regler. Det medfører bl. a., at prioritetsomkostninger — herunder kurstab — samt udgift til erhvervelse af byggegrund ikke kan henregnes til den anskaffelsessum, hvoraf der kan beregnes investeringsfradrag.

I visse tilfælde skal der dog foretages en nedsættelse af den anskaffelsessum, der er opgjort efter afskrivningslovens regler. Det gælder, når der er givet investeringstilskud til det pågældende byggeri efter de regler, som handelsministeren stiller forslag om i et lovforslag om ændring af egnsudviklingsloven. I disse tilfælde skal den del af tilskuddet, der falder på bygningen, de særlige installationer i denne samt på byggegrunden, fradrages i det beløb, hvoraf investeringsfradraget beregnes.

Efter forslaget skal investeringsfradraget kunne foretages ved indkomstopgørelsen for indkomstårene 1970, 1971, 1972 og 1973. I hvert af disse indkomstår kan der fradrages

5 pct. af den anskaffelsessum, som er opgjort efter de regler, jeg lige har omtalt. Bl. a. af praktiske grunde er det dog anset for hensigtsmæssigt at afskære en række mindre væsentlige bygningsinvesteringer fra investeringsfradrag. Det foreslås derfor, at fradraget på 5 pct. kun kan beregnes af det beløb, hvormed anskaffelsessummen — efter fradrag af et eventuelt investeringstilskud — overstiger 50.000 kr. Endvidere foreslås det, at der kun kan foretages investeringsfradrag, hvis det årlige fradragsbeløb, der opgøres efter de nævnte regler, er 100 kr. eller derover.

Efter forslaget er det en betingelse for investeringsfradraget, at bygningen ved udgangen af det pågældende indkomstår tilhører den skattepligtige og bruges til et formål, der giver ret til skattemæssige afskrivninger. Hvis den skattepligtige f. eks. sælger bygningen i 1972, får han således kun ret til investeringsfradrag i indkomstårene 1970 og 1971. Det samme gælder, hvis bygningen i 1972 overgår til en anvendelse, der ikke giver ret til skattemæssige afskrivninger.

Efter forslaget berører investeringsfradraget ikke størrelsen af de afskrivninger, der kan foretages efter afskrivningsloven. Fradraget berører heller ikke opgørelsen af en eventuel salgsfortjeneste efter loven om særlig indkomstskat eller efter statsskatte-lovens § 5 a.

Det har ikke været muligt at anslå det provenutab, ordningen vil medføre for staten og kommunerne. Det skyldes, at det er uvist, hvor store beløb der vil blive anvendt til erhvervsbyggeri i de 5 amter i tiden 1. oktober 1968-31. december 1970; og hvor store indtægter de pågældende virksomheder får i de indkomstår, hvor investeringsfradraget kan foretages.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Dernæst skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af toldloven.

To af de foreslåede ændringer, nemlig § 1, nr. 1, og § 1, nr. 2, er affødt af en rekommandation og en konvention, som begge er udarbejdet af Toldsamarbejdsrådet i Bruxelles.

Rekommandationen, som er vedtaget i